riby huic hoī se obijciet struēs p membra sua insidias. fraudes
pſecutōes ⁊ mortes. Maxima itaq; inuidia ꝓcitatus quosdā
nequissimos hoīes inflāmabit: q̄ spiris serpētinis accēsi hunc
velint hoīem pimere ⁊ penitus eradere de supficie terre. Sed
nihil pficiet crudelissima malignatio. nā omne ꝓmentū luciferi
in suū caput retorquebit. Nam exquo hunc iustissimū hoīem
occidet in quo nihil iuris habz ⁊ illū morti addixerit q̄ nihil pe
nitus morti debuit: iō iuste omne ius qd in humano genere ha
bere videbat pdidit. qr chirographū cui innitebat excessit: ab
illo exigēs penā in q̄ nullā repperit culpā Dñicus Hinc cla
rissime itelligo qūo iste vir maxim9 demōis fraude ad dei glaz
occisus diabolū suis vincul' irretiuit ⁊ captiuū sub suo dñio re
tētabit Ut q̄ pmū hoīez fraude decepit: p scdz hoīem subiuga
t9 sit. ⁊ q̄cq̄d p casuz ade lucratus ē hui9 industria totū amittat

De cōditionibus et circūstantijs

quas hec mors pciosa est habitura ¶ Capitulum.lx.

Raymūdus. At qm satis iam nosti q̄ hec mors preciosa
huius mitissimi ⁊ maximi viri est humano generi summe
necāria. ideo quas circūstantias (vt magis nobis fructuosa fi
at) sit habitura debes aduertere. Primo cū vir iste oīm dul/
cissimus sit ex mera ad nos miseros cōpassione moriturus. iō
mors ei9 erit oīno spōtanea. deuota. amore ⁊ charitate plenis/
sima. Scdm seq̄tur ex pmo videlz q̄ ista mors nō erit fortuita
nec violēter nec fraudulēter ipo ignorāte ingesta. sz erit p hūc
ipm ab eterno puisa ⁊ certo tpe ⁊ ordine ⁊ loco ⁊ mō q̄ volue/
rit pparata. Tertio vt hec mors sit admodū nobis fructuosa
ideo erit sustinēti amarissima. erit etiā turpis. pbrosa. ꝓtume/
lijs. ludibrijs ⁊ ignominijs plena. Dñicus. Hec est huius
optimi miseratoris benignitas infinita vt non solum simplicē
mortē. sed ⁊ penis maximis ⁊ vituperijs refertā pferre sua spō
te dignetur At ideo hec mors nostram mortē ⁊ oēm iniuriam
et mille scelera facile euacuabit Raymūdus. Verum dicis
Hinc iam citius accipis quartā huius mortis cōditionē q̄ in
gerēt huic viro in loco publico ⁊ solemni in clara luce. in meri
die. in festo die. ⁊ in frequētia aspectuq̄ innumerabilis populi

cũ impijs ⁊ sceleratis. Hec hoĩes nequissimi instigãte diabo/
lo (q occultas in hũc virũ exercet inimicicias) ꝓpetrabũt: quo
mors ista fiat oĩm turpissima. ignominiosissima. ⁊ cũctis hoĩ/
bus execrãda. Ipse ꝯo hec oĩa leto ⁊ deuoto aĩo sustinebit: sci
ens qꝫ mors sua nobis ꝯuertet in vitã: ⁊ cõtumelia atqꝫ igno/
Nota misteriũ minia trãsibit in gloriã Dominicus. Magnũ pfecto pieta
tis misteriũ: q ꝑ tam enormẽ hoĩm maliciã: nostrã est malicia
destructurus. Imo ꝯo ipa malicia destruet semetipam: ⁊ qn/
to robustius sup hũc virũ incubuerit tãto ipa facilius in oĩb
pessundabit. Mors em hec sanctissima sicut ꝑ iniquitatẽ ꝯmit
tit: ita ⁊ ꝓpter iniquitatẽ toleratur. ⁊ sic potest vtrãqꝫ iniquita
tem perimere: ⁊ qua ꝯmissa est: ⁊ ꝓpter quam ꝓpessa est

Declaratio q̃z rõnabiliter sequit

saluatio humane nature ꝑ hanc mortẽ ¶ Capitulũ. lvi.

Raymũdus. Nũc facilit licebit aduertere qũo hec mors
sit nostra vita: ⁊ ista ꝓemptio sit nra saluatio. Naz cũ iste
qui hãc mortẽ patit sit deus ⁊ dei filius: ac pinde infinite dig/
nitatis: iõ ⁊ mors ista quã offert deo est in infinitũ ꝑciosa ⁊ me
ritoria. Tenet igit iustus deus q ꝑ hanc mortẽ in infinitũ ho/
norat est: ꝑmiũ reddere infinitũ. At qm vir iste cũ sit plenus
oĩbus bonis: vtputa verus deus: iõ sicut nullo eget: ita nihil
recipere ꝑ se ꝑt. Cũ igitur nccẽ sit deũ aliqd quod maximuz sit
largiri ⁊ iste recipe nõ possit: relinqtur ꝗ vt isto volẽte ⁊ annuẽ
te alicui alteri detur q hoc bono maximo summope egeat ⁊ ca
rere nõ possit. Sed cui ꝯueniẽtius rogo dabit vir iste mortis
sue fructũ ⁊ tanti boni heredes efficiet q̃z parẽtes ⁊ ꝓpinquos
et fratres suos q̃s videt summa pauptate deficere ⁊ mille cala
mitatib fatigari. Dabit igit hoĩbus infinita merita sua q̃bus
obligatõez redimãt. culpas soluãt. deũ iratũ mitigent: ⁊ a dia
boli laqueis resipiscãt Ecce mi dñice inuenit hũana natura in
hoc vno hoĩe qd sponte ⁊ nõ ex debito deo tribuat qd vere su
um sit. hoc dũ tribuerit de dei manib⁹ tormẽtis innumeris se
redemit Dominicus Patet igit q oĩs hõ qui ad grãm hu/
ius viri accesserit: ⁊ illi cũ bono affectu inherere voluerit libe/
rabit ab omni quo irretitus est malo: ⁊ ad recõciliatõez plenissi